

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Sancti Andreæ, & Abbatи de Berborc, T. Prioro, R. Archidicacono,
& magistro L. Officiali sancti Andreæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

280 Epistolarum Innocentij III.

FERRARIENSI EPISCOPO.

REsponso nostro postulas edoceri an-
cūm Ferrarienses cives excommuni-
cationis & interdicti sententis sint ligati,
liceat tibi viros & mulieres semel in heb-
domada vel in mense apud aliquam Ec-
clesiam convocare, quibus prædices ver-
bum Dei, & eosdem ad correctionem in-
ducas. Super quo fraternitati tuae taliter
respondemus, quod sine scrupulo con-
scientia hoc facere poteris cūm videris ex-
pedire, dummodo contra formam inter-
dicti nullum eis divinum officium celebre-
tur. Præterea quasivisti, cūm Ferrarien-
sis civitas interdicto sit & excommunica-
tioni supposita, & ideo sint ibidem, pre-
ter baptismum parvulorum & pœnitentiam
morientium, universa sacramenta ecclæ-
siastica interdicta, an liceat tibi baptizato-
rios pueros in frontibus consignare. Super
quo taliter tibi duximus respondendum,
quia sicut baptizari possunt pueri, sic &
baptizati ad confirmationem in frontibus
à te possunt sacro chrismate deliniri.

EPISCOPO SANCTI ANDREÆ,
& Abbatu de Berbore, T. Priori, R. Ar-
chidiacono, & magistro L. Officiali sancti
Andreae.

CVM dilecti filii Abbas & Canonici
de Cambuskinel Abbatem & mona-
chos de Dunfermelyn dioecesis sancti Andreæ
coram venerabili fratre nostro Du-
blinensi Episcopo & dilectis filiis de Cupre
& de Scona Abbatis dioecesis sancti Andreæ
super quibuldam decimis ad Ecclesiam suam de Eges spectantibus & dannis
& injuriis interrogatis auctoritate litterarum
nostrarum traxissent in causam, & ipsi eos-
dem Abbatem & Canonicos ex delegatio-
ne nostra coram dilectis filiis Priore sancte
crucis & Decano de Tiniebec ejusdem dio-
ecesis ad te, fili Officialis, super capella de
Nipast & decimis ad eandem spectantibus
convenient, utraque pars &c. ut supra
lib. x. epist. xxxi.

INquisitioni tuae breviter respondentes
credimus distinguendum utrum alter
conjugum pro certo sciat impedimentum
conjugij, propter quod sine mortali pec-
cato non possit carnale commercium exer-
cere, quamvis illud apud Ecclesiam pro-
bare non possit, an impedimentum hujus-
modi non sciat pro certo, sed credat. In
primo itaque casu potius debet excommu-
nicationis sententiam humiliter sustinere
quam

Epi. 161.
Responsum
eius consta.
49. Respon-
sum fuit & in
m.
quām per carnale commercium peccatum operari mortale. In secundo verò casu distinguimus utrum habeat conscientiam hūjuscemodi ex credulitate levi & temeraria, an probabili & discreta. Et quidem ad sūpatoris consilium, conscientia levis & temeraria credulitatis explosa, lícet potest non solum reddere, sed exigere debitum conjugale. Verūm cūm conscientia pulsat animum ex credulitate probabili & discreta, quamvis non evidenti & manifesta, debitum quidem reddere potest, sed postulare non debet; ne in alterutro vel contra legem conjugij vel contra judicium conscientiae committat offendam. Tu ergo secundūm responsum prædictam super illo procedas articulo de quo nos consule re voluisti.

*FLORENTINO ET FESVLANO
Episcopis, & Archipresbytero Pistoriensis.*

Epi. 170.
Responsum
eius consta.
Hospitalis
sancti Alluci
propositus
Cuiuslibet
rector
Fidelium cap.
Pro ipsius
dilectione.
Inter dilectos filios Hospitalarios sancti sepulchri de Pisces hospitalis Ierosolymitanorum ex una parte ac fratres hospitalis sancti Allucij quæstione suborta, cūm iūdem Hospitalarij super possessorio quod semel & iterum, ex causis tamen dissimilibus, intentarunt contrariam sententiam reportassent, demum ad petitorum recurrentes per procuratorem suum coram dilecto filio Andrea Subdiacono & Capellano nostro, quem sibi & procuratori partis alterius auditorem concessimus, proponere curaverunt quod cūm B. quondam rector & patres ac patroni ejusdem hospitalis sancti Allucij habitu communi tractatu deliberassen hospitalē ipsum Hospitalarij supponere supradictis, commiserunt in hoc tribus procuratoribus vices suas, communiter statuentes ut quod per ipsoſ sup̄er hoc fieret acceptarent. Qui postmodum ad prædictos Hospitalarios accedentes, cum eisdem taliter statuerunt, ut ad ipsum hospitale aliqui mitterentur qui eorum nomine recipient affigionem ipsius. Cūm autem fratrem M. & B. propter hoc illuc transmisissent, iūdem in camera prædicti rectoris donationem & affigionem hospitalis prædicti tam à p̄fato magistro quām supradictis procuratoribus & aliis ejusdem domus fratribus receperunt. Et infra. Procurator autem partis alterius ex adverſo respondit quod prædicta donatione debebat non immerito retrahari, quoniam multis ex fratribus inconsultis à prædicto rectore ac paucioribus fratribus excommunicatis nihilominus & perjuris ac de te litigiosa & in fraudem Plebani de Pisces,

qui super eodem hospitali moverat quæſtionem, fuerat celebrata; & hæc omnia proponebat sufficienter esse probata per depositiones testium productorum. Ad hæc verò parte altera multipliciter respondente, hinc inde fuit aliquandiu disceptatum. Nos igitur iis & aliis intellectis quæ coram Capellano prædicto partes proponere curaverunt, & ipsarum attestationibus diligenter inspectis, attendentes quod fratres & patroni sancti Allucij pro se immo potius contra se suam turpitudinem allegabant, videlicet perjurium, excommunicationem, & fraudem, non utique contra ipsos, sed ab ipsis commissam, & intelligentes donationem ab eis præfatis Hospitalariis factam puram ac simplicem extitisse, quia non deceptoribus, sed deceptis jura subveniunt, unde per ea quæ superius sunt proposita se contra factum proprium legitimè defendere non valebant, cūm & quædam ex ipsis non fuerint comprobata, de consilio fratrum nostrorum hospitalē prædictum sancti Allucij cum pertinentiis suis Hospitalariis sancti sepulchri adjudicatae curauimus; ita quod per hanc nostræ diffinitionis sententiam dioceſano Episcopo & Plebano de Pisces nullum præjudicium generetur, cūm res inter alios acta non debeat alii præjudicium generare.

EPISCOPO PICTAVENSI.

Epi. 171.
Responsum
eius consta.
Cap. Licet un-
dique. De ejus-
jud. deleg.
L icet undique confluentum negotiorum multiplicitas copiosa nostrum animum ad varias curas impellere non deficit, fraternitas tamen tua, quam sincera complectimur in Domino caritate, sollicitudinem ad tempus deponere compulit quam in exequendis alijs ex debito pastoralis officij gerebamus, atque tuam dubitationem apostolico certificare responſo. Cūm igitur à nobis duxeris requirendum si causam aliquam tribus judicibus delegamus, in nostris apponi litteris illam clausulam facientes, Quod si non omnes iis exequenda potueritis interesse, duo vestrum ea nihilominus exequantur, & unus postquam commiserit cuidam ex aliis vices suas, de medio sit sublatus, tertius ut suspectus merito reculetur, an collega superfites suo nomine ac defuncti possit negotium diffinire, inquisitione tuæ taliter respondemus, quod si jurisdictione à suo sibi collega delata eō vivente uti non ceperit, quia mandatum hujusmodi re integra morte mandatarij expiravit, non habet solus officium judicandi. Si verò ante mortem illius jurisdictione uti cœperit taliter demandata, vi-

N n

Tom. II.